

Üzemlátogatás a Cser-mezőben

Az elmúlt héten a Cser-mező az utolsó helyen állt a mezők versenyében. Eppen ezért a Cser-mezőt látogattuk meg, a lemaradás okait akartuk megtudni.

Már az aknász irodánál lehet hallani, hogy a dolgozók beszélgetnek a fa hiányról, úgy látszik, ez is egyik oka a mező lemaradásának. Jobb meggyőződni a helyszínen az ilyesmiről. Vági Ferenc lömesterrel megyünk le a bányába. A 3-as ereszkén megyünk lefelé, ahol bizony a levegő nem a legjobb. De maga az ereszke jobb állapotba került, látszik rajta a fenntartás, ennek meg is van az eredménye, mert ritkábbak a karambolok.

Itt vagyunk a 3-as fronton a felső szárnyon. Németh György elvtárs a frontmester. Arra a kérdésünkre, hogy miért ilyen alacsony a front, azt feleli, hogy az előző két szak nem talpalt le, ugylátjuk, nem elég az ellenőrzés a fronton, hiába dolgoznak az emberek egy méter nyolcvan magas fronton nem jön ki annyi szén, mint egy 220-250-es fronton. Itt egyik ok, hogy miért nincs a Cserben szén, pedig munkahely van elég.

Közben a front megáll szerelni, mi addig megnézzük a kis csapatokat. A munkahelyen Szedlák elvtársal beszélgetünk, aki fahányra panaszkodik, a méreteket kifogásolja. Szedlák elvtárs azt javasolja, hogy a fát méretezzék leint és úgy küldjék, mert itt lent sokszor el kell vágni és így a hulladék kárba vész.

Mire visszaértünk a frontra, háromnegyed kilenc lett, a két szárny három és háromnegyed

óra hosszat szerelt át, ami nem rossz idő, azonban az rossz, hogy a Cserben nem csillagkerékkel húzzák össze a láncot, hanem egyszerűen összekapcsolják, majd megindítják a motort, a lánc, ami nincs kipróbálva, felkapja a vétagot, sőt az egész teknőt felnyomja a főtébe, könnyen balesetet is okozhatott volna. Ugy, hogy ez a gondatlanság belekerült több mint egy órába, a műszak végéig a front nem is indult meg.

Ki a felelős ezért? Megkérdeztük Krausz elvtárs, a Cser-mező főaknászát, aki a következőket mondta: „Ez a hiba nem először fordul elő, legelső oka ennek az, hogy a frontszerelelő nem szakember, már többször kértem a leváltását, de hiába, megtalálható az aknász jelentésbe, amit naponta írok és mégsem történik intézkedés, valahogy úgy látom, hogy az üzemvezető mérnök, Lavrencsik elvtárs és Szikora bányamester nem értik meg egymást. Ha egyik javasol valamit, a másik éppen az ellenkezőjét látja jónak. Így pedig nem lehet csodálni, ha nem jön megfelelő szakember a frontra, ilyen szerelével nem lehet egy-két kaparóból álló frontot állandóan szereltetni.”

A mi látogatásunk célja a Csermezei hibák kivizsgálása volt a termelés menete közben. Termelés azonban nem volt a fenti okok végett, és hogy miért nem volt termelés, azt élénken mutatja ez a frontszerelelő. Ha termelést nem is találtunk a Cserben, hibát azt találtunk bőven. A frontmester Németh György elvtárs maga elmondja nekünk, hogy gyöngének érzi magát a front ve-

zetésére, számtalanszor kérte az aknászokat, sőt magát az üzemvezetőt, Lavrencsik elvtársat, nyújtsanak segítséget, de ezt a segítséget soha nem kapta meg. Nem lehet csodálni, hogy elment a kedve, elvesztette bátorságát, nem tudja a frontot jól vezetni.

Ez a meg nem értés, amit Krausz elvtárs is elmond nekünk, súlyos hibákat vet fel. Nem egyedül Krausz elvtárs említette meg, Horváth főaknász is így beszél rajta kívül még mások is. És mi azt hisszük, hogy ezek a tapasztalatok nem alap nélkül valók. Feltétlenül fontos, hogy Vas és Haracska elvtársék vizsgálják meg ezeknek az állításoknak a valóságát, nézzék meg, hogy miért nem megy a Cserben úgy a munka, ahogy kellene, miért nincs az üzemvezetésben egyetértés, és ha valóban nincs, akkor találjanak egy olyan megoldást, ami a Cser-mező vezetését újra egységessé teszi.

A frontszerelelők kérdésére feltétlenül megoldást kell találni, csak szakember szerelhet a fronton, ha nincs, a belső bányából kell kivinni. Tűrhetetlen állapot az, hogy egy-egy szerelés után két három órát vesznek a dolgozók azért, mert a szerelő nem ért a munkájához. Ugyanígy megoldást kell találni a frontmester kérdésében is.

Várjuk a vállalatvezetés intézkedését, és reméljük, hogy intézkedések folytán a Cser-mező újra elfoglalja azt a helyét, amelyre eddigi eredményei jogosítják.

Németh Imre

Szép Endre bányamérnök:

Előfordult vízbetörések Várpalotán és az ellenük való védekezés

A Magyar-Szovjet Társaság multheti értekezletén a dolgozók Szép Endre elvtársat megkérték, hogy tartson előadást, többször is műszaki kérdésekről.

A kérdésnek eleget tette közüljük az első cikket.

A régi Ernő-lejtaknában, amely a jelenlegi lakótelep kezeléség udvaráról indult ki, a 60-as szinten, az Ernő- és Ó-Ferenc-mezőket elválasztó vető megütésekor 1931-ben 5-6 köbméter perccenkénti vízbetörést fakasztottak. Ez a vető mint főfőrévonal a külszínen is nyomozható.

A betörés sok homokot hozott magával. Gátolással igyekeztek megfékezni a vizet, azonban a nyomás az első gátat szétrombolta. Több mint kéthónapi munkával sikerült azután betontéglából és bauxitcementből készült 12 m vastag gáttal a vízbetörés helyét elzárni.

Ez volt az első vízbetörés Várpalotán, amely felhívta a figyelmet arra, hogy a vetők menén a karsztvíz bejut a bányába.

1933 november havában a 45-ös szintű művájár vágat középállomásán lévő síklóban szintén megütöttek az Ernő és Ó-Ferencet elválasztó határvetőt. Ekkor 12 köbméter perccenkénti vízmennyiséget kaptak, amely kevés homokot hozott magával. Ekkor a Ferenc-akna is 20 méter mélységben elfulladt. A szállítóakna vízelvezetésére Dorogról hozták szivattyúkat és egyheti munkával sikerült a vizet a 60-as szintig leszállítani. Ezen a szinten azután berendezkedtek a falkasztott víz emelésére. A vízbetörés mennyisége fokozatosan csökkent és kb 4 hónap alatt 1 köbméter alá esett vissza. Ezután a síklónak a vízbetörés körüli részét lefejtették és omlasztással sikerült a vizet teljesen elapasztani.

1940-ban az Ó-Ferenc bánya-mező 0-ás szintjének déli irányban való kihátásakor szintén el-

érték az Ernő-mező felé eső határvetőt, 4 köbméter perccenkénti vízbetörést kaptak a vetőből, amely nagyon sok homokot hozott magával. A vizet igyekeztek gáttal elfogni a betontéglából és dumakaviczből készült 3 méter vastag betongáttal ez sikerült is. A víz nagy hidrosztatikai nyomására jellemző, hogy a gátat meg tudta kerülni és a gát előtt kb. 20 méterrel is a szénből erős spricelés volt megállapítható.

Ó-Ferenc bányamezőben 1941 folyamán az 5-ös és 0-ás szintek között csapásmenti frontfejtést alakítottak ki a déli mezőben. A front megindulásakor, amint határ felől a főereszke felé elindult, megkapták a 3-as pontban jelzett vízbetörés vizét. Kezdetben 3 köbméter perccenként volt sok homokkal, amely azonban egy hét alatt 1,5 köbméterre apadt perccenként. A vizet a fronton máglyák között vezették el és egy haránton keresztül a 3-as szintre vezették. A víz 1,5 köbméterben állandósult és több mint két évig folyt, amikor is a 3-as szint lefejtésével az omlasztott részben eltűnt.

Mind a négy vízbetörésnél ugyanabból a vetőből kapták a vizet. Mindegyik esetben a vető megütése a magasabban fekvő szárnyról történt. Kellő vízvédelmi pillér meghagyásával ezek tehát elkerülhetők lettek volna. A vízvédelmi pillérek hiánya több okra vezethető vissza: egyrészt az egyes vízbetörések között időben olyan nagy az eltérés, hogy nem vették észre azoknak közös eredetét, másrészt és ez a legfontosabb indok, a tapasztalat azt mutatja, hogy ezek a vízbetörések leküzdhetőek és így nem akartak pillér lektetésével szénvagyon veszteséget okozni.

Ernő-bányamezőben a déli részén az 1-es szintű kiserítésben kaptak először vízbetörést 1949-ben. A vízbetörés nagysága 100 liter volt perccenként és 1-2 nap alatt elapadt. A kiserítés az Ernő és Új-Ferenc mezőket egymástól elválasztható vetős zóná-

ban volt. Valószínű, hogy valami meddőszik, amely a védő-agyagréteget is átharántolta, hozta fel a fekühomokból a vizet. Ebben a mélységben a hidrosztatikai nyomás már 11 atmoszféránál van, ha elfogadjuk karsztvízművénak a 110-es szintet. Ez a nyomás már elegendő, hogy a vetőkkel megzavart részen a védő-agyagréteget áttörje. A talpduzzadás is ettől a szinttől lefelé mindig erősebb mértékben jelentkezett és a 30-as szinttől pedig a frontfejtések állandó kísérője volt a déli mezőben a vízbetörés. A betört víz mennyisége is a mélységgel egyre inkább nőtt, az elapadás ideje is növekedett.

Ernő-mező északi részén az első vízbetörés a 35-ös szinten jelentkezett. Itt a déli részhez hasonlóan az Ernő és Ferenc-mező közötti vetőzónában lévő védőréteg elvékonyodása okozta a vízbetörést.

1952 június hóban Új-Ferenc bányamező 6-ös szintjén 12 köbméter perccenkénti vízbetörést fakasztottak, amely 8 óra alatt az egész bányamező elzárásához vezetett. A vízbetörés F-4 géppel hajtott elővájtás homlokán a talpból tört fel. Nagy nyomás előzte meg, amely az F-4-es gépet felemelte a főtébe. A betörés az Ernő és Új-Ferenc mezőt elválasztó vetőből eredt, amely vető az elővájtással kb. 20 m-re lett megközelítve. A víz a bányamező teljesen előtörtte és a lejtaknán keresztül felemelkedve az 56-ös szinten lévő alapvágaton folyt végig. Dorogról hozott 2 darab nagyteljesítményű szivattyúval sikerült azután a lejtaknát vízelentíteni, azonban a rakodó a behordott nagymennyiségű homok miatt már nem volt megközelíthető. A vízbetörést 1953 év folyamán a lejtaknán 4 méter vastag betongáttal elzártuk és a külszínről furólyukakon keresztül iszapoltuk, illetve cementáltuk.

(Folytatjuk.)

VILÁG PROLETÁRIJAI EGYESÜLJÉTEK!

A szakszervezet feladatai a kongresszusi verseny előtt

A harmadik kongresszus tiszteletére induló versenyben a szakszervezetnek nagy feladata van. Feladata, hogy minden egyes dolgozót bevonjon a szocialista munkaversenybe, s ennek a feladatnak az eléréséhez, az egész szakszervezeti apparátusnak alapos, mozgósító, politikai és szervező munkát kell kifejtetni.

A szakszervezet munkájának ott kell mindúlni, hogy az aktívák, bizalmiak, ü. b. tagok példát mutassanak a párt célkitűzéseinek megvalósításában. A dolgozók lelkes versenye egyet jelent a termelékenység emelkedésével. Ez pedig az életszínvonalunk állandó emelkedését jelenti, ezen keresztül tudjuk biztosítani a kormányprogram megvalósítását.

A kongresszusi versenyben nekünk harcra kell indítani bányászainkat. A várpalotai bányászoknak terven március 31-ig 9.100 tonna szenet kell termelni. Azok a felajánlások, amik eddig is már a szakszervezethez befutottak, azt bizonyítják, hogy bányászaink ezt megérik és kongresszusi verseny keretében végre is akarják hajtani. A szakszervezet feladata a kongresszusi versenyben, hogy elősegítse az 1954. évi terv teljesítését. Ennek a feladatnak a teljesítésében, teljes erővel segítségére leszünk műszaki vezetőinknek, hogy a dolgozók üresséllét, anyagot, szerszámot kapjanak, nevelő munkával kívánjuk a munkahelyi váltást bevezetni, a 8 órai munkaidőt kihasználni.

A gépészet vezetőinek szervező munkával leszünk segítségére. Amikor azt javasoljuk, hogy a megrongált gépeket javítsák ki, gondoskodjanak a hibák megelőzéséről, akkor szervező munkát végzünk a gépészet dolgozói között, hogy fenntartási munkára rendszeresen bejárjanak.

Ugyanígy az adminisztratív dolgozóinknak is segítségükre leszünk, egyrészt velük foglalkozunk, hogy a dolgozókkal megfelelően bánjanak, másrészt a dolgozókat, a tisztviselőkkel szembeni megbecsülésre neveljük.

A szakszervezet feladatait a kongresszusi verseny célkitűzéseiben a következőkben látom:

A verseny vállalásokhoz olyan felvilágosító munkát kell végeztünk, hogy a vállalások a tervek túlteljesítésére irányuljanak. A verseny nyilvánosság érdekében a vállalásokat, illetve azok eredményeit naponként kell értékelni és nyilvánosságra hozni, hogy a dolgozók lássák, milyen eredményeket érnek el. A verseny nyilvánosságát széleskörűen biztosítanunk kell. A különböző mozgalmakat, az újító mozgalmat, teljes erővel támogatni fogjuk, mert ezek a versenyt növelik.

A szakszervezet feladata, hogy a verseny nyilvánosság érdekében üzemi szerepléseket szervezen, bevonja a kultúrbrigádokat a dolgozók népszerűsítésére. Ezt a feladatot is végre fogjuk hajtani, másris komoly szervezési munkát hajtottunk végre, az üzemi szereplések, a hangoshiradó, a zenekart illetőleg.

Minden erőnkkel azon leszünk, hogy dolgozóink a kongresszusi verseny alatt naponta a legfrissebb eredményekről értesüljenek, érezzék a jól végzett munkájuk után a megbecsülést, érezzék azt, hogy a szakszervezet munkája, segíti őket terveik teljesítésében.

C. Szabó József
Ü. B. elnök.

Mikor lesz az ígértből valóság

Már sok esetben kértük a szálló vezetőit, hogy adjanak rádiót a részünkre. Vezetékes rádióval is megelégednénk. A Kossuthszálló I. emeletének 2. szobájában lakunk, bizony jó lenne, ha munka után zenét ágyban hallgathatnánk. Itt Várpalotán olyan

nagy szórakozási lehetőség nincs és mi fiatalok szeretünk szórakozni, a rádiót éppen azért kérjük.

Négy hónapja ígérgetik, hogy lesz rádió, most aztán szeretnénk, ha az ígértből valóság is lenne.

Fehér Imre

Operatív bizottsági ülésen nem jelennek meg az illetékesek

Január 23-án, amikor a munkából hazamentem, elmondja a családom, hogy milyen nehézség között tudtak kenyéret szerezni. Másnap elmentem a csemege-üzletbe, ahol azt mondták, valóban nincs kenyér, elfogyott. Mint társadalmi ellenőr, felkerestem a tejcsarnokot, kerestem az üzletvezetőt, de az elutazott. A tejcsarnok dolgozói elmondták, hogy a péksüteményt a pék este 6-7 órakor szállítja, pedig reggel kellene szállítani, frissen. Vissza mentem a csemege-üzletbe, ott az üzletvezető elvtárs azt mondta, hogy az az asszony megérdemli, hogy ne legyen kenyere vasárnap, aki szombat nem veszi meg, meg azt is mondta, hogy a bányászok csak két napig van pénze, ezalatt a két nap alatt tele eszi magát mindenféle drága jóval, sajttal, kolbással, sonkával és azután pénz nélkül van egész hónapban.

Nem értek egyet az üzletvezető elvtársal, először is nem tartozik rá, hogy mire költik el a bányászok a pénzüket, másrészt

pedig jobb lenne, ha ilyen „bírálat” helyett azzal törődne, hogy a dolgozók szükségleteit biztosítsa. 25-én operatív bizottsági gyűlés volt, nem jöttek el a börtvezetők, hogyan akarnak a dolgozók panaszain segíteni, ha nem jönnek el olyan gyűlésre, ahol azt meghallgathatnák. Ugyanezt a hiányosságot fel lehet vetni a szakszervezet és a párt szervezőtek felé is, mert ők sem vettek részt az operatív bizottsági gyűlésen.

Kérem az elvtársakat, hogy jobban gondoskodjanak a lakosság kenyérellátásáról és feltétlenül jelenjenek meg azon az értekezleten, amely a dolgozók jobblétét akarja elősegíteni.

Kocsisák János
társadalmi ellenőr

Általános panasz a dolgozóink körében, hogy nincs boloni elzáró drót. Ertesítjük dolgozóinkat, hogy elegendő mennyiségű drót érkezett. Vételvezék fel és használgák a frontokon.